

Hestens dag i Rold skov d. 14. oktober 2018

I år har der været flere fra ARS med end der plejer til Hestens dag i Rold skov, derfor er der herunder forskellige referater, fra de forskellige ture de har redet med på. Rytterene fra ARS deltog på 4 ud af de 6 følgende hold:

Gul: Erfarne ryttere og heste/ponyer i god kondition, 15-20 km.

Grøn: Erfarne ryttere og heste/ponyer i god kondition, 10-15 km

Rød: Islændere i god form. Erfarne ryttere. 15-20 km.

Sort: Islændere, heste og ponyer i roligt tempo. 10-15 km.

Blå: Islændere, roligt tempo, 10-15 km.

Lyserød: Islændere, heste og ponyer i roligt tempo. Begyndere. 10-12 km.

Gul rute - Erfarne ryttere og heste/ponyer i god kondition, 15-20 km.

Søndag kl. 10.00 mødtes vi på festpladsen i Rebild bakker, Pia havde købt rundstykker som vi spiste sammen inden vi skulle ud på ridetur. Vi skulle ikke på samme tur allesammen, så vi skiltes efter kaffen og gik til info teltet for at tilmelde os, Karsten og jeg skulle på den lange tur, 15-20 km, sammen med Marianne, Niels, Maj og Karen.

I år havde 24 ryttere fra Jysk Jagtrideklub tilmeldt sig rideturen i Rold, selv om der ikke er spring på ruten, det var festligt med de røde jakker og 2 hornblæsere der truttede flere gange på turen.

Vi var et stort felt, 40-50 ryttere, men alle var dygtige ryttere, så der opstod ikke problemer undervejs. Vi red en fantastisk tur på små hyggelige stier inde i skoven, men pga de mange ryttere foregik det mest i skridt, der var kun et enkelt sted der blev en galop. Efter ca 12 km, spurgte masteren, om vi ville med over i det meget bakkede terræn i Rebild, ellers var det muligt at ride tilbage til trailerne. De fleste red med masteren, men Karsten, Aase, Maj, Karen og en veninde til Maj, blev enige om at ride en tur på egen hånd, vi trængte til at få sluppet tøjljerne og få lidt fart på, så det blev til en dejlig lang frisk galop. Derefter red vi tilbage til trailerne og spiste vores madpakker.

Vi ventede meget længe på de andre hold, Niels havde næsten opgivet at se Lena igen, hun var på sort rute, men efter en opringning fik han bekræftet, at hun var et sted derude i god behold, til sidst kørte vi hjem så hestene kunne komme på fold og slappe af.

Referent Aase.

Rød rute - Islændere i god form. Erfarne ryttere. 15-20 km.

Mariann og undertegnede havde tilladt os at tilmelde os det røde hold, der er et rent islænder hold med fut i fusserne.

Vi ankom i rigtig god tid 9.40 for vore heste går nemlig i trailer, når vi skal af sted.

10.05, var der mega mange mennesker og heste overalt, vi havde fundet Lena, Niels og Marianne, men rundstykkerne....

Heldigvis dukkede de op... og vi blev mætte inden afgang.

Nå vi fandt vore røde hold... 28 islændere.

Mariann og jeg kendte en lille flok fra Ægir, som vi havde møde på en weekendtur i Rødhus. Vi mængede os lige med dem, nu hvor ARS var godt spredt.

Af sted det gik for fuld tølt...

Vi gjorde holdt ved søen hvor hestene lige skulle ud og soppe, Mariann og jeg gjorde os bemærket ved at sende min lille lommelærke rundt, trods Fritz fortalte os, at lige om lidt ville der komme en pause mere. Den blev hurtigt tømt.

15 minutter senere gjorde vi holdt i skoven, her var der glæde da Fritz fra Ægir åbnede sadeltaskerne og fandt to flasker frem, en hjemmebrygget med kirsebær Rom og en enkelt... ærgerligt at jeg var chauffør!

Så gik det igen op og ned over Ravnkilde hvor hestene fik lejlighed til at drikke.

Så var der igen en lille pause og Mariann og jeg delte ud af vores dele øl...

Så af sted igen...

Vi blev filmet af TV2 og i den forbindelse holdt vi en pause på en p-plads hvor Fritz sørme havde gemt en pose i busken. Øl, sodavand og vand til alle (den helt forkerte tur at være chauffør)

Af sted det gik igen op af kæmpe skrænt og ned igen.

Efter 19,6 km var vi tilbage og der ventede den dejligste suppe. Vi mødtes lige med søde ARS mennesker og hørte til deres tur, fik spist og grinet, og så skulle der læsses... Æsel 1 gik ind efter 15 minutter. Æsel 2 efter yderligere 15...

Vi fik æslerne med hjem og blev inviteret til suppetur hos Ægir på lørdag, vi sagde vi kom hvis æslerne kunne læsses.

Referent Mariann og Majbritt

Sort hold - Islændere, heste og ponyer i roligt tempo. Ca 12km.

Vi var 16 ekvipager 12 islændere - 1 dansk varmblod - 1 oldenburg (mig)- og 2 fjordheste (Nanna og hendes veninde).

Turen varede ca 4 timer (synes tempoet var for roligt) dog var der et par raske galopturen og trav/ tølt indimellem.

Vi passerede bla Ravnkilde og efterfølgende Gravlev Å dal. Flere af hestene havde lidt svært ved at passere våd områderne og vandløbene.

Vejret - turen og naturen var helt fantastisk.

Jeg nåede at informere Varmsblods rytteren om ARS. Den fik ikke for lidt. Hun kom fra Vebbestrup og red i Arden Rideklub - måske er der nogen af Jer der kender hende? (fik desværre ikke hendes navn)

Referent Lena

Lyserød rute - Islændere, heste og ponyer i roligt tempo. Begyndere. 10-12 km.

Alle andre fra ARS deltog i de lidt hurtigere ture, men da jeg fulgtes med min datter Freja, som havde vores unge hest Baldur med for første gang, så havde jeg meldt mig på den rolige tur.

Vi mødtes til kaffe og rundstykker i vanlig ARS stil. Derefter splittede vi op i vores respektive hold.

Baldur kaperede hestevogne og jagthorn med ophøjet ro. Men alle de heste der gik frem og tilbage,

og især da holdene begyndte at blive sendt af sted, det gjorde ham urolig og han var tæt på at løbe af med Freja. Vi fik et reb i ham og så snart ”mor her” havde fat og han fik besked på at stå pænt, så faldt roen igen på ham.. Det første korte stykke af turen, var han håndhest, men ret hurtigt havde Freja mod på selv at ride og resten af turen foregik i god ro, for deres vedkommende.

Der var ellers lidt drama lige før vores afgang. Et af de andre hold satte af med sådan et raseri, at det blev for meget for en af hestene. Pokker tog ved den, rytteren røg af og hesten satte af sted mod skoven. Heldigvis blev den indfanget. Rytteren sundede sig længe og ville ikke ride mere den dag, Hendes veninde besluttede sig for at tage med vores hold i stedet

Vi skridtede langt størstedelen af tiden og på turens eneste lille trav, blev min Silja sparket i hovedet. Vi red bag en vallak, som havde været hingst indtil den var 7 år og derfor redet meget alene og ikke vant til at være i flok. Rytteren havde fortalt, at den sommetider sparkede ud, når hun satte i galop og at de ikke havde redet ret meget længe, eftersom hun havde født for 2 måneder siden, så jeg holdt god afstand. Jeg ved jo, at Silja er meget fremadgående og godt kan være svær at holde tilbage, når vi er midt i en flok, så jeg holdt ekstra god afstand, men åbenbart ikke nok. Bedst som vi travede af sted, kom der en baghov flyvende. Den havde godt nok lang rækkevidde den hest. Heldigvis var det kun spidsen af hoven der ramte og heldigvis hverken på tænder eller næseryg. Men min lille hest skulle lige bruge lidt tid på at sunde sig, før hun var klar igen.

Snart var det slut med at trave og resten af turen foregik i skridt, men det rolige tempo til trods, så kom det ikke til at skorte på spænding.

Vi kom til træbroen ved St. Økssø og turens bagerste rytter, som havde en ret urolig hest med, havde lidt besvær med at få hesten over. Heldigvis havde guiden godbidder i lommen og fik held med at lokke hesten.

Så var det tid til pause og mulighed for at få dyppet hovene i søen. En rytter tog sadlen af sin hest og lod den rulle sig. Om det var sadlen som fornævnte urolige hest blev forskrækket for eller de fodgængere, der kom gående på stien bag den, det ved jeg ikke. Men pludselig røg den højt til vejrs og lavede et bukkespring, der katapulterede rytteren i en høj bue over hesten og så til jorden med et brag. Og der blev hun liggende. Jeg fik bedt Freja holde Silja og gik hen og fik tag i hesten, som stod og så ganske rolig ud. Andre ryttere sad allerede ved den stakkels rytter. Hun havde slået sig og skulle ikke nyde noget af at komme op og stå. Ret hurtigt efter lidt følen og kiggen på en skulder, der gjorde meget ondt, blev der ringet 112 og guiden red af sted for at møde ambulancen.

Vi ventede en rum tid og imens fik vi arrangeret hvordan den nu ledige hest skulle komme med videre. Den virkede ret irriteret over ”noget”, måske sadlen, der var i hvert fald enighed om, at som den havde opført sig på hele turen, så ville det være dumt at risikere noget ved at prøve at ride den hjem.

Løsningen blev at en anden rytter tog den med som håndhest. Den skulle dog lige opdrages lidt først, for den ville bide hendes hest. Efter et par dask og hårde ord, gik den dog pænt og fredeligt resten af turen hjem.

Den rytter var for øvrigt en af mine gamle klassekammerater fra folkeskolen. Vi har ind imellem mødtes i ridesammenhæng og sagt hej. Men denne dag fik vi talt lidt mere sammen, mens vi ventede. Det var ret hyggeligt, situationen til trods.

Eftersom vi havde brugt rigelig tid allerede, så tog vi en mere direkte vej hjem, men til trods for at vi red dagens suverænt korteste tur, så kom vi hjem som et af de sidste hold.

For os personligt var turen en succes, med en Baldur der tog al balladen med ret god ro, omend både hans og Frejas tålmodighed blev sat på prøve, mens vi ventede efter ulykken. Hans med at skulle stå stille, hvilket han ikke rigtig gad og Frejas med at stå og holde ham og Silja samtidig, fordi jeg holdt den tilskadekomnes hest og hendes venindes unge og også lidt utålmodige hest.

Tilbage på pladsen spiste vi vores madpakker og købte en kage til Freja (de lokale spejdere solgte både suppe, kage, bålpandekager og drikkevarer) og så vendte vi næsen hjemad. Baldur, som ind imellem har været noget betænkelig ved at skulle op i traileren, opførte sig super eksemplarisk og gik bare lige op.

Før vi kørte talte jeg med Birgit, som fortalte, at der var sket en ulykke med hestevognene. 3 vogne havde været impliceret, noget med løbske heste, en bevidstløs kusk, ambulance og lægehelikopter.

Heldigvis hørte vi senere, at han var kommet hjem samme dag.

Det samme var rytteren fra vores hold. Hun havde dog brækket skulderen.

Der har da aldrig været så meget drama til ”hestens dag” og jeg håber ikke det kommer til at ske igen. Der var faktisk yderligere en rytter, der var faldet af. Hun var dog hurtigt til hest og afsted igen.

Referent Pia Steensen